

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Plzeň 2024

BcA. Pavlína Zakouřilová

**Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**

Diplomová práce

Příběh jako inspirace pro šperk

Eva v zahradě Eden

BcA. Pavlína Zakouřilová

Plzeň 2024

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program Design

Studijní obor Design kovu a šperku

Diplomová práce

Příběh jako inspirace pro šperk

Eva v zahradě Eden

BcA. Pavlína Zakouřilová

Vedoucí práce: MgA. Martin Verner
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2024

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2024

.....
podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych moc poděkovat svým rodičům za jejich nekonečnou podporu a pevné nervy během mého studia. Bez nich bych dnes nepsala tato slova. Rovněž bych ráda poděkovala MgA. Martinu Vernerovi za jeho vedení a cenné rady v průběhu mé práce. Moc si toho vážím. Děkuji také Miroslavě Veselé za všechny rady a pomoc v průběhu celého studia. A velké díky patří i mým skvělým přátelům, kteří mi dávali podporu a radost během všech těch krásných let strávených na fakultě. Budu na ně s láskou vzpomínat.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	7-12
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	13-14
2.1 důvod volby tématu str. 13	
2.2 cíl tvorby str. 14	
3. REŠERŠE A INSPIRACE DANÉ TEMATIKY	15-24
3.1 rozhovory str. 15-16	
3.2 jablko str. 17-18	
3.3 had str. 19-20	
3.4 prvotní hřích str. 21-22	
3.5 vyhnání z ráje str. 22-24	
4. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	24-33
4.1 proces přípravy str. 24-25	
4.2 proces tvorby str. 26-29	
4.3 technologická specifika str. 30-33	
5. POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO INSTALACE	34-35
5.1 popis výsledného díla str. 34	
5.2 popis instalace díla str. 35	
6. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	36
6.1 knižní a periodická literatura str. 36	
6.2 internetové zdroje str. 36	
7. RESUMÉ	37
8. SEZNAM PŘÍLOH	38-65

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Je pro mne zvláštní pocit psát tato slova s myšlenkou, že se jedná o můj poslední umělecký výstup na této škole. Zároveň je velmi zajímavé podívat se zpět a uvědomit si vlastní kroky a vývoj.

Každou jednotlivou práci vnímám jako velmi přínosnou a z každé jsem si odnesla něco nového, protože mě každé zadání nutilo pokládat si nové otázky a hledat na ně odpovědi.

Šperk vnímám jako způsob a možnost vyjádřit své pocity, zážitky i myšlenky. Je pro mě něčím osobním a já zůstávám stále v údivu kolik toho dokáže nabídnout. Ať už se jedná o dávnou historii, nebo současnost je stále co objevovat a já se moc těším co objevím příště.

V této kapitole se budu zabývat pohledem zpět a popis jednotlivých prací, které pro mě byly důležité a mají svůj podíl na této práci závěrečné. Budu zde v krátkosti rozebírat jednotlivá zadání a můj postup v jejich řešení. Ráda bych tak přiblížila způsob mého přemýšlení. Zároveň u některých stručně rozeberu výrobu nebo použité materiály, protože je to jedna z věcí u kterých jsem moc ráda, že jsem si je mohla vyzkoušet a čerpám z těchto zkušeností při každé další tvorbě.

PEČETNÍ PRSTEN

- první práce (příloha č.1)

Pamatuji si, že první konzultace pro mě byly velmi náročné z důvodu jiného přístupu ke šperku, než který jsem znala ze střední školy.

Setkala jsem se zde se šperkem, který měl hloubku i vtip a velmi často i převyšoval konceptem nad praktičností. Myslím, že právě tento bod byl pro mne nejvíce zvláštní. Bylo to i z důvodu studia na SUPŠ Turnov, která si zakládá na tradiční formě šperkařského řemesla. Nicméně momentálně vnímám studium v Turnově jako nejlepší možný základ řemesla a důležitý krok před studiem šperku na vysoké škole.

Po této první práci u mě nastal velký posun ve vnímání šperku nejen jako pouhé ozdoby, ale i jako objektu a uměleckého díla s myšlenkou.

Zadáním první práce bylo vytvořit pečetní prsten na téma Já.

Myslím, že to bylo jedno z nejtěžších, ale zároveň nejdůležitějších zadání, které jsem dostala.

Musela jsem sama sobě pokládat otázky, které mě opravdu posunuly nejen ve šperku, ale zároveň i v osobním životě.

Říkala jsem si „kdo vlastně jsem“ a odpověděla si „Jsem žena“.

Od této chvíle se ve své tvorbě velmi často věnuji tématu ženství, které je pro mě velmi důležité.

Hledala jsem tedy inspiraci nejen sama u sebe, ale i u žen a jejich příběhů, které mi učarovaly.

Tak vznikl šperk inspirovaný bájnou Venuší, která inspiruje umělce po tisíce let.

Venuše je pro mě symbolem ženství, něhy i něčeho nového a krásného.

Myslím, že Venuše je v každé z nás a je jen na nás zda ji objevíme.

Hlavními materiály této práce byl kov, perla a perleť živočicha s názvem Placuna placenta.

Tato perleť je velmi tenká, průsvitná až průhledná a její struktura připomíná póry lidské kůže.

Silná naddimenzovaná obroučka, která vychází z tvarů bublin pod vodou, a velká přírodní perla mezi sebou drží plátek perleti díky skrytým silným magnetům. Pro akt pečetění se prsten rozloží a perleť otiskujeme do vosku, kde zanechává krásnou texturu.

otisk ženy

otisk Venuše

otisk mě samotné

LADISLAV SUTNAR

- U.S Venus (příloha č.2)

Další prací byla kolekce šperků s hlavním tématem Ladislav Sutnar.

V této práci jsem se zabývala opět Venuší, ale jednalo se o úplně jiný pohled. Vycházela jsem z maleb U.S Venus, kterým se Sutnar věnoval od konce padesátých let, až do jeho smrti.

Tato jeho práce byla založena na novém zobrazení sexuality a způsob s jakým přišel mě velmi zaujal. Zkusila jsem se tedy dívat trochu jinak na svět kolem sebe a hlavní zdroj inspirace našla v přírodě.

Příroda je plná motivů, které si hrají s naší fantazií a můžeme v ní vidět mnoho. Konkrétně jsem se zaměřila na ovoce, které díky svému tvaru mnohdy připomíná záhyby nahých těl.

Vznikl tak nápad na sérii šperků s názvem Zakázané ovoce. Jednalo se o pomůcky/šperky vyrobené ze silikonu a určené jak k běžnému nošení tak i k milostným hrám.

Bohužel se tato práce nikdy nerealizovala ani nerozvíjela díky příchodu onemocnění Covid. Uzavřely se vysoké školy a přerušila se výuka.

Hlavním důvodem proč tuto práci zmiňuji je fakt, že Zakázané ovoce mě dosud neopustilo a objevuje se v mé bakalářské i diplomové práci.

LOBKOWICZOVÉ

- modrá krev (příloha č.3)

Na toto téma jsem navrhla a následně vyrobila sérii broží inspirovaných záhyby ženských tváří. Tváří, které patřily urozeným dámám z maleb obrazárny rodu Lobkoviczů.

Moc se mi líbilo vyobrazení jemné a bělostné pleti, která byla místy až průsvitná a jinde zase velmi matná a pudrová.

Vybrala jsem si z několika ženských portrétů nejzajímavější křivky a vyrobila si podle nich silikonové formy, které jsem vylévala polyuretanem vrstvu po vrstvě. Díky postupnému vrstvení tohoto materiálu jsem došla k velmi dobré pevnosti i ve slabších místech. Byl to důležitý krok před finálním broušením, které vyžadovalo větší odolnost materiálu. Polyuretan má po úplném vytvrzení krásný pudrový až porcelánový vzhled, který jsem podpořila fixací speciálním lakem.

Během realizace této práce jsem si vyzkoušela velké množství pro mě nových materiálů.

PILULE

- třešnička na dortu (příloha č.4)

V této době ve mně rezonovalo Covidové dění i moje vlastní zdravotní problémy. Právě tou pomyslnou třešničkou na dortu byl fakt, že jsem vyměnila dětské bonbóny za léky, které se od cukrovinek mnohdy moc neliší ani barvou, či tvarem. Zpětně bych tuto práci nazvala takovou satirou, která popisuje přechod dítěte do dospělosti a změnu jeho problémů. Myslím, že to byl můj způsob vyrovnání se s nastalou situací a možnost říct to šperkem.

Vznikla tak série PILULE, která vychází z ikonických cukrových bonbónů na gumičce, které jsem zaměnila za naddimenzované léky. Pilule lákají svojí barvou i cukrovým vzhledem, ale ve skutečnosti se jedná o probarvovaný epoxid. Stojíme tedy na rozcestí a nic nemusí být tak, jak se na první pohled zdá.

Tuto práci jsem zde zařadila z důvodu velkého posunu ve výrobě z a zároveň ji vnímám i jako zpracování důležitého uvědomění, kterým jsem si během pandemie prošla.

LECHTIVÁ

- bakalářská práce na téma: Krása v nás i kolem nás (příloha č.5)

Na začátku zde vkládám vlastní citaci ze zmíněné práce.

„ Co je krásné?

Co je krásné pro mě, nemusí pro druhého, a proto jsem se zaměřila především na vlastní vnímání krásy, na můj osobní pohled a pocity.

Krásu vnímám v maličkostech, něžnostech, intimitě i v běžných okamžicích všedních dnů.

Svou bakalářskou prací reaguji na krásu doteků a momentu hravého flirtu.

Flirt pociťuji jako jemné šimrání pírkiem po nahé kůži. Je to krásný pocit, který prostupuje celým tělem a vzbuzuje ve mně touhu i fantazii. “

Mojí hlavní myšlenkou bylo vytvořit šperk, který by pomohl přiblížit a vysvětlit mé vlastní pocity.

Vznikl tak soubor jemných, až subtilních prstýnků, které při doteku s kůží zašimrají díky použitému pírkou a pohladí hladkou perlou. Zároveň i křehkých jako okamžiky, které pár prožívá.

Další inspirací mi byla doba barokní a vějíře s peřím, které sloužily jako rafinovaná pomůcka při tajné komunikaci mezi páry ve společnosti.

PEPŘ A PERNÍK

- Krásná práce (příloha č.6)

Zadání, díky kterému jsem mohla poznat pro mě nové a krásné materiály i další kousek historie šperku, která mě nepřestává fascinovat.

V této práci jsme se zabývali skoro zapomenutými řemesly a nechali se jimi inspirovat v naší tvorbě. Já si vybrala perníkářství, protože spojuje více řemesel a jeho tradice je mi blízká. Moc se mi líbila myšlenka na vytvoření šperku, který by voněl kořením a zároveň byl i jedlý. Dále jsem vycházela z existujících folklórních šperků, které zmiňuje Alena Křížová ve své knize s názvem Lidový a zlidovělý šperk v českých zemích.

Perník byl v naší historii něčím opravdu vzácným až luxusním. Bylo to z důvodu drahého koření, které se dováželo přes oceán. Perníkářství tedy bylo doslova zlatým řemeslem. Líbila se mi proměna hodnot, která se v průběhu dějin mění. Pro většinu z nás dnes perník není nic víc než Vánočním cukrovím. Původní perník byl však něčím naprosto jiným. Lišil se receptem, vzhledem i využitím. Těsto bylo fermentované a zrálo i několik desítek let. Po upečení byl tvrdý a dával se dětem na hraní jako hračka, používal se jako obětina i dekorace a před konzumací jej bylo potřeba schovat do kádě s nakrájenými jablky, aby nasál vlhkost a změkkl.

Protože se jedná o takzvaný vyklepávaný perník, perníkář si sám vyřezával ozdobné formy ze dřeva ovocných stromů.

Při realizaci jsem se spojila s mistrem perníkářem Jiřím Ruckerem, který mi prozradil recept na původní perník ze čtrnáctého století. Dále jsem spolupracovala se řezbářem Jiřím Kobrem, u kterého jsem si vyrobila vlastní formy na perníky. Pracovala jsem zde s nejtradičnějším tvarem, který se v perníkářství objevoval a tím je srdce.

Vznikl tak soubor náhrdelníků, které jsou tvořené pečenými perníky z mé vlastní směsi koření i těsta fermentovaného několik týdnů. Místo řetízků jsem použila kuličky pepře (jednu z hlavních ingrediencí původního receptu), které jsem navrtala a navlékala na reznou nit.

Celá tato práce pro mě byla krásnou zkušeností, ze které čerpám i teď ve své diplomové práci. Konkrétně v práci se dřevem ve spolupráci s řezbářem Jiřím Kobrem.

KOMUNIKACE

(příloha č.7)

Komunikace je téma, které pro mě bylo na začátku těžké uchopit. Nabízí opravdu mnoho a já nejprve nevěděla, kterou cestu si vybrat.

Nakonec jsem si položila zcela zásadní otázku. Mezi kým by tato komunikace měla probíhat?

Myslím, že je to velmi těžké a dokonce mnohdy to nejtěžší, ale začít bychom měli u sebe. Naučit se pochopit sami sebe, naslouchat i rozmlouvat, a až pak se zaměřit na ostatní.

Ráda bych tu použila citaci z mé práce, protože je ještě velmi čerstvá a stále vystihuje mé momentální pocity i vnitřní nastavení.

„ Vycházím z vlastních zkušeností, kdy jsem si prošla nemocí, která mě postavila před otázky, o kterých jsem nikdy předtím nepřemýšlela.

Nenapadlo mě, jak důležité je poslouchat sama sebe a své tělo. Jak důležité je komunikovat své pocity a přijmout sama sebe a jak důležité je sebe-přijetí s něhou a pochopením.

Dnes jsem za tuto zkušenost vděčná, protože právě nemoc mě naučila vážit si sebe samé.

Výstupem je soubor tří medailonů

Medailon jsem si vybrala z důvodu tradice. Jedná se o šperk, ve kterém lidé nosí a nosili fotku milované osoby nebo pramínek vlasů na památku.

Vzala jsem tento původní záměr a lehce ho poupravila. Medailony z mé práce, jsou určeny především pro svého nositele a ukazují jeho odraz.

Šperk tvoří dvě části, které se otevírají pomocí posouvání a nabízí tak nositeli pohled na odraz sebe samého v jedné části a měkké pohlazení v části druhé.

Pro tuto práci jsou stěžejní dva materiály a těmi jsou přírodní merino vlna a měď.

Vlna tvoří tu část šperku, která se dotýká těla a symbolizuje teplo a pohlazení.

Měď tvoří hlavu medailonu. Tento materiál jsem vybrala především kvůli jeho teplé růžové barvě a dobré tvárnosti, která pro mne byla důležitá při výrobě.“

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1 důvod volby tématu

Velmi často se ve své tvorbě věnuji ženám a jejich příběhům. Je to pro mě velký zdroj inspirace, která pramení uvnitř mě samotné.

Když jsem tedy přemýšlela nad svojí závěrečnou prací, chtěla jsem poznat další příběh ženy, která se nesmazatelně zapsala do naší historie. Proč tedy nezačít právě u té úplně první? Začínám si všimnout, jak se mění otázky, které sama sobě pokládám i jejich odpovědi. Možná tedy přišel čas podívat se na dobu, kdy to všechno začalo.

Eva zobrazovaná jako naše pramatka, ale zároveň pokušitelka a strůjkyně prvotního hříchu.

„Několikatisíciletá tradice se na Evu dívá jako na první femme fatale, typ ženy, která dokáže ovládnout nějakého muže, přivést ho do neštěstí a občas při tom zahubit i samu sebe.“¹

Jan Fingerland - Hebrejky

Jde údajně o příběh první ženy na světě. Ženy, kterou stvořil Bůh ze žebra Adamova a díky které je podle katolické tradice lidstvo ocejchováno prvním hříchem. Zároveň je to však právě ona, kdo udělal ten první krok k samostatnému myšlení i tvoření a nejen to.

„Eva je vlastně první člověk, který v bibli mluví, a jako první se též odhodlá k samostatnému činu.“

Jan Fingerland - Hebrejky²

Moc se mi líbí vytvořená paralela mezi první ženou a mnou samotnou.

Eva, která získala dar kreativity a já žena z jednadvacátého století, která dělá to, co jí baví, právě díky daru kreativního myšlení.

Dalším důvodem výběru tématu je i vlastní zkušenost, kterou si momentálně procházím. Konkrétně jde o otázky víry a pohledu na ni.

Vyrůstala jsem v rodině, kde se potkávají dvě strany. Jedna strana je věřící a hlásící se ke katolictví. Ta druhá se zarytě drží ateismu, a pak jsem tu já. Cítím, že u mě samotné se tyto světy propojují.

Velmi dlouhou dobu jsem vnímala věřící jako lidi, kteří se sice hlásí k víře, ale jejich chování je často pokrytecké. Zároveň jsem si slovo náboženství spojovala s fanatismem. Zpětně vidím, že tyto názory vznikly prostředím, ve kterém jsem vyrůstala a bylo tedy velmi zajímavé otevřít toto téma znovu ve vyšším věku i jiném prostředí.

¹ FINGERLAND, Jan. Hebrejky: biblické matky, démonky, královny i milenky. ISBN 978-80-908735-0-6.

² FINGERLAND, Jan. Hebrejky: biblické matky, démonky, královny i milenky. ISBN 978-80-908735-0-6.

2.2 cíl tvorby

Cílem mé práce je přiblížit i připomenout příběh Evy.

Rozebrat si ho a ukázat, že má daleko více rovin, než se na první pohled může zdát. Ráda bych také ukázala, že ačkoli je tisíce let starý, stále je svým způsobem aktuální.

V průběhu dějin byl interpretován různě a to i ovlivňovalo nazírání na ženy.

*„Účinek biblických textů je dán hlavně tím, jak se s nimi zachází,
s jakým úmyslem jsou čteny a interpretovány.“³*

Bible - Gerlinde Baumann

Chtěla bych touto prací upozornit i na to,
že nic nemusí být tak, jak se na první pohled nebo přečtení může zdát.
Je důležité naslouchat, přemýšlet a hledat své vlastní odpovědi.

Tato práce je takovým mým vlastním bádáním a hledáním, na jehož konci bych ráda své poznatky předala a otevřela prostor k diskusi.

3. REŠERŠE A INSPIRACE DANÉ TEMATIKY

3.1 ROZHOVORY

Pro tuto práci jsem hledala zdroje na různých místech.

Hledala jsem v knihách, článcích a studiích i v samotné Bibli, ale myslím, že to co mi opravdu pomohlo, byly rozhovory s lidmi. *

* (Z těchto rozhovorů vznikly hlasové záznamy a poznámky, ze kterých čerpám v následujících řádcích.)

Jedním z nich je katolický kaplan pan Petr Blecha, který slouží v Motolské nemocnici. Vedli jsme spolu několikahodinový rozhovor o víře, Evě i vztazích mezi lidmi, o bohu, snaze lidí vyrovnat se s utrpením.

Bylo to pro mě velmi silné a potřebovala jsem ještě několik dní, abych nové myšlenky zpracovala.

Z povídání si odnáším poznání, které změnilo mé vnímání víry a pochopení, že biblické příběhy nelze číst bez povědomí o kontextu i době, ve které byly sepsány.

Ze začátku našeho rozhovoru jsem se svěřila se svým postojem ke křesťanství a označila se za člověka nevěřícího. Odpovědí mi byl úsměv a vysvětlení, že každý v něco věří a není nutné řadit se do různých institucí. Víra je podle něho především o vztazích a slovo Bůh je přespříliš zanesena nánosem představ. Přitom se může jednat i o náš vlastní hlas svědomí.

Přišlo mi kouzelné, když pan kaplan nazval Bibli poezií, která nabízí odpovědi na nejzákladnější lidské otázky jako jsou: jak se vyrovnat s utrpením a proč trpíme, proč umíráme i kde se smrt vzala.

„ Lidé popisují svět kolem sebe v biblické době způsobem, který úzce souvisí s každodenními zkušenostmi. Žádné znalosti fyzikálních zákonů je nedistancují od bezprostředních názorů. Svět ještě není měřitelný a nepodléhá žádným pevným, kvaziautonomním přírodním zákonům. Vše se považuje za boží dílo. “⁴

Bible - Gerlinde Baumann

Hovořili jsme o Evě i prvotním hříchu a rozdílech jeho vnímání.*

*(Prvotní hřích je více rozebírán v samostatné kapitole.)

Bavili jsme se o zahradě Eden a jablku jako pozvánce k uchopení vlastního života. Probírali jsme víru jako možnost terapie. Dále smysl života a jeho pomíjivost.

Jsem panu kaplanovi moc vděčná, že jsem se mohla bez obav ptát na cokoli, co mě zajímalo. Z našeho rozhovoru čerpám pro tuto práci a myslím, že se k němu budu vracet i dlouho poté.

Další rozhovor byl veden s mojí babičkou.

Na začátek bych o ní ráda uvedla pár důležitých skutečností, které mají vliv na její postoj k víře.

Moje babička byla vychována v rodině, která se hlásila se katolictví. Vyrůstala jako dívka německé národnosti v českém pohraničí a zažila válku i poválečné odsuny. Její osud nebyl lehký, ale udělal z ní velmi silnou osobnost. Celý život chodí do místního kostela a nechává sloužit mši pokaždé když se někomu z blízkých děje něco špatného nebo důležitého. Vlastní velké množství knih s biblickým obsahem i samotných Biblí v různých jazycích.

Bylo pro mě tedy velmi překvapující když na mojí první otázku „ zda se považuje za křesťanku ? “ odpověděla jednoznačné „ NE “.

Můžeme si říct, že to nedává příliš smysl vzhledem k jejím zvykům, ale právě tady se dostáváme do bodu, kdy je důležité ptát se dál a poslouchat.

Mojí další otázkou bylo „ věříš v boha?“ a odpovědí mi bylo opět NE.

Což mě překvapilo ještě více, ale své důvody mi vysvětlila a já pochopila.

Kostel navštěvuje z nostalgie a kvůli vzpomínkám na rodinu, která ji tak vychovala. Je to už neodmyslitelná součást jejího života. V biblických knihách se zajímá o vykreslení doby minulé a vnímá je jako důležitou část naší historie. Pokud jde o Boha, věří v osm přikázání. S prvními dvěma si není úplně jistá, ale říká, že kdyby se každý člověk na světě alespoň snažil dodržet těchto osm, svět by musel být daleko lepší. Sama je nazývá návodem na lepší život a ráda zdůrazňuje, že jsme pouze lidé a i chybování je naše důležitá součást, bez které bychom se neposunuli dál. Zároveň je však důležitý hlas našeho svědomí a uvědomění si.

V této části rozhovoru jsme se zaměřily na Evu a její chyby, které se tedy mohou zdát jako nevyhnutelné.

„ Ženino (a mužovo) přestoupení zákazu se při nezúčastněném pohledu spíš jeví jako první z dlouhé řady pokusů prvních lidí pokoušet hranice stanovené Hospodínem, jako je Kainova (neúmyslná?) vražda nebo stavba babylonské věže. Jde o sérii chyb, které se jeví jako skoro nevyhnutelný důsledek lidských experimentů se světem, do kterého byli vrženi.“⁵

Jan Fingerland - Hebrejky

3.2 JABLKO

“Hospodin Bůh nechal ze země vyrůst všelijaké stromy lákavé na pohled a dobré k jídlu, včetně stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra i zla.”

Genesis 2:9

V této části bych se ráda zaměřila na jablko ze stromu poznání a na prvotní hřích, který Eva spáchala když, tento plod i přes zákaz Boha okusila.

Eva a jablko. Tento pojem zná asi každý. Já ho také brala jako něco, co je naprosto jasné. Během hledání informací ke své práci jsem ovšem odhalila několik skutečností, které mě opravdu překvapily. Řekla bych, že jsou krásným příkladem toho, jak se příběh měnil v rámci novějších a novějších překladů. Zároveň se zde formoval pohled na ženy jako na lehkovážné strůjkyně hříchu. Je důležité uvědomit si, kdy byly tyto texty psány a jak se tehdejší dění zobrazilo i v příbězích Starého Zákonu.

„ Knihy jsou svou povahou velmi rozdílné a většina z nich prošla v průběhu svého tradování mnoha úpravami, reinterpetacemi, adaptacemi a rozšířením.“⁶

*Ilustrovaný průvodce k bibli
J. R. Porter*

V prvních překladech není žádná zmínka o jablku, ale pouze o plodu, který roste v zahradě Eden a má jisté magické schopnosti. V dalších překladech se můžeme setkat s bližší charakteristikou a vyobrazením plodu jako vinné révy, citrusů i fíků. Bible byla původně psaná hebrejsky a dále vznikly další části i v řečtině a aramejštině. Hebrejská slova mají daleko větší a hlubší význam. Díky tomu se můžeme setkat s různým výkladem, jak se můžeme dočíst i v krásné knize Václava Loukoty s názvem Na počátku prvního dne.

Je důležité zmínit i to, že „magické“ stromy byly v zahradě dva. Jeden byl strom poznání dobrého a zlého. Druhý zase strom věčného života.

⁶ PORTER, J. R. Ilustrovaný průvodce k Bibli. Přeložil Dušan ZBAVITEL. Bratislava: Perfekt, 1997. ISBN 80-8046-074-4.

„O těchto stromech vládne názor, že představují dvě původně oddělené tradice, které biblický autor spojil, aby vyjádřil svůj názor na původ lidského stavu. První strom je součástí významné izraelské tradice. „Poznání dobrého a zlého“ znamená pravděpodobně schopnost rozumového a etického usuzování. Tento atribut patří v nejvyšší míře Bohu, který zakazuje lidským tvorům jej získat.“⁷

*Ilustrovaný průvodce k bibli
J. R. Porter*

Pokud se podíváme na celý příběh podrobněji, musím uznat, že mi na něm něco nesedí a mám velké množství otázek, na které jsem hledala odpovědi.

Bůh je popisován jako vševědoucí. Musel tedy dopředu vědět co se stane, už ve chvíli kdy stromy do zahrady umístil. Byl to tedy záměr? Byl to jakýsi test oddanosti, i když musel vědět, že nedopadne dobře? Mohl se Bůh zmýlit? Měl další skryté záměry, které jsou již v zapomnění a nebo je autoři prostě jen nezmínili?

Myslím, že na tyto otázky si musí každý odpovědět sám uvnitř sebe.

Krátce si shrneme tuto část příběhu.

Eva byla svedena hadem a okusila zakázané ovoce, které dala i Adamovi.

„Zatímco muž byl bytost mozková, ženy byly tělesné a pudové. Tato tělesnou byla úzce spojena se sexualitou, ta zase s hříchem a hřích nevyhnutelně se smrtí. Žena byla tedy nejen hříšná, ale byla také iniciátorkou hříchu mužova.“⁸

Jan Fingerland - Hebrejky

Dostáváme se k prvotnímu hříchu.

⁷ PORTER, J. R. Ilustrovaný průvodce k Bibli. Přeložil Dušan ZBAVITEL. Bratislava: Perfekt, 1997. ISBN 80-8046-074-4.

⁸ FINGERLAND, Jan. Hebrejky: biblické matky, démonky, královny i milenky. ISBN 978-80-908735-0-6.

3.3 HAD

„Nejchytřejší ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh učinil, byl had. Ten řekl ženě: „Opravdu vám Bůh zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?“ „Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi. „Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: „Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.““ Bůh ale ví, že jakmile pojíte z toho stromu, otevřou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.““

Genesis 3:1-3

Symbol hada nás provází od nepaměti, ale jeho význam se časem zdatelně mění a přechází přes negativní vnímání až po ta pozitivní.

„ Na Hada se pohlíženo jako na tvora, který přináší život, protože byl schopen svléknout a obnovit každoročně svou kůži: podle mozopotamského eposu o Gilgamešovi získal tuto schopnost tím, že snědl kouzelnou rostlinu nesmrtnosti. “⁹

*Ilustrovaný průvodce k bibli
J. R. Porter*

Můžeme si tedy všimnout symboliky erotiky a chtíče, ale i lstivosti a prolhanosti. Zároveň ho některé kultury považují za symbol plodnosti, který je zobrazen jako klubko hadů, jiní jako moudrost a odvahu.

„Symbolika hadů proniká do mysli lidí po celém světě. Na bázi fyziologie jejich těla a způsobu života si člověk o hadu vytvořil ucelené představy a ty pak následně zakomponoval do své vlastní kultury.“¹⁰

Zvíře jako symbol
Paradox hada - Marie Holubová

⁹ PORTER, J. R. Ilustrovaný průvodce k Bibli. Přeložil Dušan ZBAVITEL. Bratislava: Perfekt, 1997. ISBN 80-8046-074-4.

¹⁰ Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Teologická fakulta: Katedra filosofie a religionistiky
Bakalářská práce: Zvíře jako symbol-Paradox hada
Vedoucí práce: PhDr. Vít Erban, Ph.D., Autor práce: Marie Holubová, Studijní obor: Filosofie a religionistika

V této kapitole bych se ráda zaměřila na zobrazení hada ve Starém Zákoně. Myslím, že je velmi důležitou postavou příběhu a bez něj by ani nemohla fungovat celá kniha Genesis. Ráda bych tu zde rozebrala pár důležitých faktů, ke kterým přidávám své vlastní poznatky.

Když si v krátkosti shrneme celý příběh, dostaneme se na drama o třech dějstvích.

1. stvoření člověka
2. prvotní hřích
3. vyhnání z ráje

Had se nejvíce vyskytuje v části druhé a ve třetí dostane také svůj trest, když na něj Eva ukáže prstem. V bibli je vyobrazován jako vychytralé zlo, které číhá na svou nevinou oběť a zároveň je v roli pokušitele. Jeho protikladem je v tomto příběhu moudrost a dobrota Boha. Často se můžeme setkat s vyobrazením hada jako tvora s ženskou hlavou něžných rysů a ňadry, kterému se říká *draconcopedes*.*
(Je spojován i s fantazijní postavou *Lilith*.)

(Příklad a příloha - Serpent portrayed as Lilith, with human upper torso. Cathedral of Notre Dame, Paris.)

Já osobně vnímám hada velmi pozitivně z mnoha důvodů. Myslím, že je krásným příkladem toho, že nic není jen černobílé. Zároveň dal první ženě na výběr a možnost rozvíjet se. Nemám za to, že by jí lhal. Naopak mluvil naprostou pravdu na rozdíl od Boha, který tvrdil, že po pozření plodu zemřou. Samozřejmě můžeme polemizovat nad tím, že Bůh již nezmínil časový horizont a mělo se jednat o jeho snahu jak zabránit prvním lidem v okusení ovoce. Nicméně chování hada je mi sympatičtější i z důvodu jeho chytrosti. Mám pocit, že sám Had jednal především z vlastní nudy, která pramenila z přílišné pohody v Ráji. Vidím v něm tedy i velmi časté lidské vlastnosti.

Zároveň si, ale myslím, že dříve nebo později by Eva zakázané ovoce stejně okusila. Usuzuji tak z jejího chování od začátku příběhu, které ji vykresluje jako zvědavou. Had jen vše urychlil a také byl za své zásluhy potrestán. U této části mám silný pocit, že trest byl udělen i z důvodu raněného Božího ega, které nevydrželo představu, že si někdo pohrával s jeho výtvy.

Je tu i možnost, že Had byl od začátku součástí Božího plánu. Výkladů je mnoho a to jedna z věcí, která mě na Biblických příbězích nepřestává fascinovat.

“Hospodin Bůh tehdy řekl hadovi: „Za to, cos udělal, budeš zlořečený mezi vším dobyt看em i divokými zvířaty. Po všechny dny svého života polezeš po břiše a žrát budeš prach.“

Genesis 3:14

3.4 PRVOTNÍ HŘÍCH

„Ovoce stromů v zahradě jíst smíme,“ odpověděla žena hadovi.

„Ale o ovoci stromu uprostřed zahrady Bůh řekl: „Nejezte z něj, ani se ho nedotýkejte, jinak zemřete.““ Na to had ženě řekl: „Určitě nezemřete! Bůh ale ví, že jakmile pojdete z toho stromu, otevřou se vám oči a budete jako Bůh: budete znát dobro i zlo.“

Když tedy žena viděla, že onen strom je dobrý k jídlu a lákavý na pohled, strom žádoucí k nabytí rozumu, vzala z jeho ovoce a jedla. Dala i svému muži, který byl s ní, a také on jedl.„

Genesis 3:2-6

Pro mě je tato část krásnou snahou o vysvětlení, kde se vzala smrt. Řekla bych, že celý tento příběh je o popsání základního lidského fungování s dobrými i špatnými vlastnosti jako je třeba zvědavost, která je konkrétně pro postavu Evy typická. Stejně tak i dar květnaté řeči, který má i Had a je to jedna z věcí, díky které je Eva odsuzována. Myslím, že především z důvodu mužovy křivdy.

Když si krátce a obecně shrneme tuto část dostaneme se k Ženě svedené Hadem, zakázanému ovoci a nakonec i trestu, řekla bych, že toto je takový základ, který zná každý. Zároveň ne každý ví, že slovo hřích se v tomto příběhu vůbec nevyskytuje. Najdeme ho až v příběhu o Kainu a Ábelovi, ale i tam jde o poměrně mladý pojem.

*Žena v rajske aféře vystupuje jako chybní bytost, ale muž také. Jenže postupně se v židovské a ještě více v křesťanské kultuře vyvinul jiný pohled, který ženu viděl jako hlavního viníka a s ní i všechny její „ dcery“.*¹¹

Jan Fingerland - Hebrejky

Dostáváme se zde ke skutečnosti, že hřích je v křesťanské kultuře vnímán jako dědičný. Každé dítě přichází na svět se svým břemenem, které si nese z pochybení prvních lidí. Můžeme si všimnout i velmi zajímavého protikladu mezi Evou a Marií, která by měla prohřešek Evy jaksí vynahrazovat. Tyto dvě ženy jsou vyobrazované spolu jako dva protiklady. Eva jako hříšnice s jablkem a Hadem, zatímco Marie jako boží rodička se svatozáří. (Příloha)

V židovské kultuře je oproti té křesťanské změna ve vnímání. Člověk se podle nich rodí čistý a dále je jen v jeho rukou jak se svou duší naloží.

*„Veškeré zvraty a paradoxy hříchu vznikají jaksí díky skutečnosti, že zlo se nikdy neobjevuje samo. Zlo se vždy objevuje spolu s dobrem.“*¹²

MUDR. Jiří Riedl
Sedm hlavních hříchů str.8

¹¹ FINGERLAND, Jan. Hebrejky: biblické matky, démonky, královny i milenky. ISBN 978-80-908735-0-6.

¹² UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI, CYRILOMETODĚJSKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA Katedra systematické teologie
Studijní obor: Křesťanská výchova, autor: MUDr. Jiří Riedl
Sedm hlavních hříchů Diplomová práce, Vedoucí diplomové práce: ThLic. ICLic. Vladimír Filo

Musíme se ptát samy sebe. Je špatné chtít vědět více? Je špatné zkoušet nové a nepoznané? Samozřejmě musíme počítat i s vedlejšími účinky našeho jednání, které je v tomto příběhu popsáno jako odsouzení ke smrtelnosti a vyhnání z Ráje. Pojdme si tedy říct, jakou cenu jsem ochotni zaplatit.

„Tehdy se jim oběma otevřely oči a poznali, že jsou nazí.“

Genesis 3:7

3.5 VYHNÁNÍ Z RÁJE

„Vtom ale uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se zahradou za denního vánku. Tehdy se Adam a jeho žena skryli před Hospodinem Bohem uprostřed stromů zahrady. „Kde jsi?“ volal Hospodin Bůh na Adama. Ten odpověděl: „Slyšel jsem v zahradě tvůj hlas a dostal jsem strach, protože jsem nahý. Proto jsem se skryl.“

Genesis 3:8-10

První lidé si po pozření plodu ze stromu poznání uvědomili, že jsou nazí. Zastyděli se a skryly své intimní partie fíkovým listem. Pro mě je tato část prvním okamžikem, kdy se u lidí probudil dar kreativního myšlení, kterým do té doby vládl jen Bůh. Mohli si své partie pouze zakrýt dlaněmi, ale oni využili fíkových listů rostoucích v zahradě a vytvořili první náznak oděvu. Fíkový list je navíc i krásně tvarován, aby zakryl vše důležité.

„Kdo ti řekl, že jsi nahý?“ tázal se Bůh. „Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“ Adam odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby byla se mnou, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“ „Cos to udělala?“ řekl Hospodin Bůh ženě. „Had mě podvedl, a tak jsem jedla,“ odpověděla.“

Genesis 3:9-13

Svalování viny jeden na druhého. Nejenže tu Adam ihned ukázal prstem na svoji partnerku, ale ani se jí nezastal. Sám vlastně odmítl jakoukoli vinu a postavil se do role oběti. S tímto popisem se můžeme setkat i v mnohých výkladech, podle kterých Adam podlehl ženě díky jejímu manipulativnímu chování, kdy ho přesvědčila k okusení ovoce svojí smyslností nebo i pláčem.

Svalování viny samozřejmě neskončilo a Žena zase ukázala na Hada. Svůj trest si však odnesli všichni aktéři.

“Ženě řekl: „Rozmnožím útrapy tvého těhotenství, své děti budeš rodit v bolestech. Po muži budeš dychtivě toužit, on ti však bude poroučet.“ Adamovi řekl: „Protožeš poslechl svou ženu a jedl ze zakázaného stromu, země bude kvůli tobě zlořečená! Po všechny dny svého života z ní budeš jíst v útrapách; bude ti plodit trní a bodláčí a ty budeš jíst polní byliny. V potu tváře budeš jíst svůj chléb, dokud se nevrátíš do země, neboť z ní pocházíš: Prach jsi a v prach se obrátíš!“ „

Genesis 3:16-19

V téhle části máme vysvětlení porodních bolestí (v některých překladech je zmíněno i menstruační krvácení), ale zároveň to znamená dar tvořit život.

“Adam pak dal své ženě jméno Eva , neboť ona byla matkou všech živých..”

Genesis 3:20

Tady se poprvé dostáváme k pojmenování první Ženy. Došlo k němu až ve chvíli, kdy si Adam uvědomil, že bez Evy nebude moci zplodit své potomky. V počestěné verzi se můžeme setkat se jménem Živa. Tedy žena, která dává život.

“Hospodin Bůh si tehdy řekl: „Hle, člověk se stal jakoby jedním z nás, neboť zná dobro i zlo. Nyní se tedy postarám, aby nevztáhl ruku, nevzal také ze stromu života a nežil navěky.“ „

Genesis 3:22

Kdyby lidé pojedli i ze stromu života, stali by se až příliš podobní Bohu. (Poznámka pod čarou)

“Proto Hospodin Bůh člověka vyhnal ze zahrady Eden, aby obdělával zemi, z níž byl vzat. Vyhostil člověka a na východní straně zahrady Eden umístil cheruby s míhajícími se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života..”

Genesis 3:23-24

Moment, kdy se člověk stal smrtelným. Zároveň je však důležité uvědomit si, co smrtelnost a nesmrtelnost znamená. Setkala jsem se opět s mnoha výklady a nejvíce mě zaujal výklad rabína Jonathana Sackse, který pokládá možnost plodit děti za jistou formu nesmrtelnosti. Část nás samotných žije v našich potomcích a předává se dál. Právě v tom je jistá nesmrtelnost. Říkám si tedy, zda je vyhánění z ráje opravdu trestem, nebo spíše dalším důležitým krokem v Božím plánu.

„Existuje však výrazný rozdíl mezi vlastní nesmrtelností a nesmrtelností, kterou získáme tím, že na svět přivedeme nový život. Toho totiž nemůžeme dosáhnout sami. Dokud si Adam neuvědomoval svou smrtelnost, vnímal ženu jako pomocníka, jako někoho, kdo stojí v pomyslné hierarchii pod ním, kdo je v jeho područí. Proto jí říkal IŠA, což odpovídá ženské formě hebrejského slova IŠ, muž.“¹³

*O svobodě a náboženství
Jonathan Sacks*

4. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

4.1 PROCES PŘÍPRAVY

Pro začátek pro mě bylo velmi důležité uvědomit si, jak toto celé téma uchopit. Možností je velmi mnoho a já bych se ráda vydala tou cestou, která bude nejlepší pro můj záměr.

Protože tu popisuji i nějaký svůj posun ve vnímání příběhu Evy myslím, že by bylo dobré začít na úplném začátku, tam kam až sahají moje nejstarší vzpomínky. S biblickými příběhy jsem se setkala poprvé v našem barokním kostele v Postoloprtech.

Pamatuji si, že už jako dítě jsem obdivovala výzdobu a ducha tohoto místa, ale zároveň musím přiznat, že jsem se trochu bála. Možná právě i z toho pramenil můj dřívější postoj ke vnímání víry. Byl totiž zatížen vzpomínkami a doposud nebyl nijak zvlášť rozvíjen a nehledala jsem vysvětlení.

„ skutečnost se vlastně sama odráží do naší mysli“ ¹⁴

*Jaroslav Vančát
Vývoj obrazivosti od objektu k interaktivitě*

Když se řekne slovo Bible nebo biblický, jako první se mi v hlavě vybaví právě okázalost baroka. Je to způsobeno mnoha faktory. Na jedné straně jsou rané vzpomínky a na straně druhé fakt, že většina umění, která se zabývá biblickou tematikou je právě z období doby barokní. V představách tedy vidím okázalost a zlatou září vystupující z temnoty.

*„ obrazivost takto souvisí, jak odhalil již Aristotelés s lidskou pamětí,
která obrazivé představy uchovává “¹⁵*

*Jaroslav Vančát
Vývoj obrazivosti od objektu k interaktivitě*

¹³ SACKS, Jonathan a DIVECKÝ, Jan. O svobodě a náboženství: třicet šest zamyšlení rabína Sackse nad věčné živými tématy biblických příběhů. Vyd. 2. Praha: P3K, 2013. ISBN 978-80-87343-19-7.

¹⁴ VANČÁT, Jaroslav. Vývoj obrazivosti od objektu k interaktivitě: gnozeologické předpoklady analýzy obrazové stránky nových médií. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 9788024616254.

¹⁵ VANČÁT, Jaroslav. Vývoj obrazivosti od objektu k interaktivitě: gnozeologické předpoklady analýzy obrazové stránky nových médií. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 9788024616254.

„ Předmětem paměti je o samo o sobě to, co je předmětem obrazivosti, mimotně pak to, co bez obrazivosti nelze myslit.“¹⁶

Aristotelés 1984, s. 361 str. 52

Ráda bych se ve své práci nechala vést nádechem doby barokní s přesahem do doby rokokové.

Jak jsem již zmínila v předchozích kapitolách této práce, hledala jsem inspirace a zdroje na různých místech. Další z nich, který jsem zatím nezmínila, je má cesta do Polska. Když se zabýváme tímto tématem, je určitě na místě, jet se podívat do jedné z nejvíce křesťanských zemí Evropy.

V Polsku jsem navštívila kolem dvacítiky kostelů a pořídila tam velké množství fotodokumentace, která je pro mě dalším zdrojem inspirace.

(příloha č. 8)

Další fotodokumentace vznikla i v kostele Nabebevzetí Panny Marie v Postoloprtech a chrámu sv. Mikuláše v Lounech (který má překrásný barokní oltář vyrobený ze dřeva. (příloha č. 8)

V rámci přípravy jsem si i vytvořila deník, do kterého jsem zaznamenávala své myšlenky a vytvářela první skici a kreslila myšlenkové mapy, ke kterým jsem se vracela v průběhu práce. Tento deník jsem zároveň později použila jako hlavní inspiraci k instalaci práce.

Dále jsem oslovila řezbáře Jiřího Kobra s prosbou o spolupráci na některých částech mé práce. Již jsem s ním spolupracovala na jedné předešlé práci, kde jsem si v jeho dílně vyráběla dřevěné formy. Přitom mi vysvětlil základy řezbářského řemesla. Jiří se kromě své vlastní tvorby věnuje i sochám a objektům ze dřeva, které pak putují do kostelů. Jeho práce je možná vidět v Kostele ve sv. Jánu pod Skalou. Byl tedy pro mě jasnou volbou ke spolupráci a já jsem velmi ráda, že souhlasil.

4.2 PROCES TVORBY

Na začátku jsem si stanovila hlavní materiály, které bych ve své práci ráda použila, a které se budou v jednotlivých částech opakovat a ještě více tak propojí jejich vizuální stránku.

Materiály, které jsem zvolila jsou:

kov (měď, mosaz, plátkové zlato), dřevo (lipové), perly (říční), kámen (český granát), hadí kůže

Celá práce je rozdělena do šesti částí. Každá jednotlivá vychází z důležitých momentů v našem příběhu. Zároveň je natolik důležitá, že pokud jen jednu dáme pryč, tak příběh Evy přestane dávat smysl.

Hlavní symboly a rekvizity k našemu příběhu jsem zvolila tyto čtyři.

HAD JABLKO FÍKOVÝ LIST MEČ

Had v roli pokušitele. Jablko zobrazující cestu k prvotnímu hříchu. Fíkový list jako první moment prozření a meč jako symbol vyhnání a trestu.

Jablko obsahuje tři části a dělím ho na jablko celé. Tedy jablko před prvotním hříchem. Pak otisky prstů, které zobrazují chťič a moment, kdy Eva jablko utrhla ze stromu poznání a nakonec jablko nakousnuté, které ukazuje hřích.

Dohromady tuto práci tvoří šest šperků/objektů.

Ke každé části jsem přistupovala individuálně, ale přesto jsem se snažila o provázání v jeden celek tvořící jednu dějovou linku. Na následujících řádcích popíši každou jednotlivě a rozeberu materiál i techniku zpracování včetně důvodů zvolení.

HAD

- **závěs** (příloha č.9)

Tato část je tvořená dřevěným jádrem, svlečenou hadí kůží a perlami, které definují šev kůže. Had se svíjí kolem krku a tvoří tak nákrčník. Hlavním materiálem je lipové dřevo a vznikl ve spolupráci s řezbářem Jiřím Kobrem.

Postup: V první fázi vznikly skici. Přemýšlela jsem nad formou a celkovým tvarem.

Chtěla jsem, aby se svíjel kolem hrdla a kopíroval tvar ženského těla. Vyrobila jsem model ve velikosti jedna ku jedné a předala jej řezbáři, který mi vyrobil dřevěný základ. Tělo hada nikde nezačíná a stáčí se do sebe. Je rozděleno na dvě poloviny, které drží kovový pant. Díky váze drží tělo uzamknuté kolem krku.

Dřevěný základ vyrobený ze světlého lipového dřeva jsem si ještě upravila pomocí pilníků. Dále jsem si vyznačila části, které jsem později potahovala hadí kůží. Bílou hadí kůží jsem zvolila z více důvodů.

Jako materiál mi přijde velmi zajímavá a zároveň se jedná o odpad, který buď had sám pozře nebo někde zanechá. Zároveň se mi líbí její křehkost a jemnost, která ukazuje další tvář hada.

Z hadí kůže jsem vytvořila stříhy, které jsem navlhčila a natáhla. Tato příprava byla nutná z důvodu lepší manipulace a tvarování na dřevěné jádro.

Do dřevěného těla jsem vybrousila lůžka pro perly, které definují šev kůže a zároveň ji i drží. Každé lůžko je broušené, vrtané a opracované do hladka.

Poslední částí je kovový pant. Pomocí lupenkové pilky jsem vyřezala tvary z mosazného plechu, které přesně sedí na konce obou polovin těla. Dále jsem z mosazné stěžecky vyrobila jednoduchý pant a spojila ho s již zmíněnými vnitřními stěnami.

Dřevěné jádro jsem potahovala po částech kůží, kterou jsem fixovala zlatícím mlékem a uchycovala perlami. Každou perlu jsem zajistila předem vytvořeným nýtkem z mědi a usazovala ji do lůžek. Pro podpoření pevnosti uchycení perel ke dřevu jsem ještě použila dvousložkové lepidlo, které jsem umístila do vyvrtaných otvorů v lůžkách pod perlami.

Poslední fází bylo přidání mechanismu zapínání k oběma částem a spojení těchto částí v jeden celek.

JABLKO

Jablko celé

- prsten (příloha č.10)

Jablko je vyrobeno pomocí techniky tepání a cizelování. Jeho základem byl měděný plech, ze kterého jsem pomocí pilky vyřízla dva kruhy. Takto připravené plechy jsem žíhala a vyklepávala pomocí dřevěné paličky a později i cizelářského kladívka. Vznikly tak dvě poloviny duté koule, které na sebe přímo navazují. S každou jsem pak pracovala zvlášť a dále je tvarovala.

Dalším krokem bylo vytvoření prstenové obroučky a korunky jablka. Obroučka je vyrobená ze silného mosazného drátu s kulatým profilem. Korunka je opět vyrobená z mědi a tvarovaná. Tyto dvě části jsem pomocí stříbrné pájky připájela k oběma polovinám jablka.

Další částí je lem umístěný uvnitř. Ten je vyroben z mosazi a je důležitý v udržení později přidaných granátů i z důvodu zpevnění obou částí. Zároveň drží pant, díky kterému je možné podívat se dovnitř jablka.

U této části nešlo zvolit zapínání, které by fungovalo jen na principu váhy jako u předchozí části. Nechtěla jsem ale kazit celkový dojem a rozhodla jsem se tak pro zapínání na magnety. Ty jsou umístěny pod lemem jablka a na první pohled nejsou viditelné.

Takto připravené části jsem opracovala a jako povrchovou úpravu jsem zvolila polomat, který je tvořen hrubým mosazným kartáčem. Některé části jako je prstenová obroučka, lem a část korunky jsem zlatila plátkovým zlatem.

Do vnitřní části jsem umístila rudé granáty, které jsem skládala jeden po druhém do předem připravené vrstvičky epoxidu. (Pro použití epoxidu jsem se rozhodla po zkouškách s různými dalšími variantami. Uchycení pomocí dvousložkového lepidla působilo nejvíce čistě a zároveň se dal velmi výrazně zmenšit prostor mezi jednotlivými kameny. Vše tak působí sjednoceným dojmem.)

Posledním krokem bylo přidání malých perliček do korunky jablka. Ty jsou navlečené na malé nýtky z měděného drátu.

Chtíč

- náprstky (příloha č.11)

Tato část je tvořena otisky mých prstů. Proč právě moje vlastní otisky? Odkazuji tím na myšlenku, že esence první ženy je v každé z nás a příběhy se stále opakují.

Jako první jsem si vytvořila voskové formy. Ty vznikly namáčením prstů do tekutého vosku. Pak jsem vnitřní stranu pokryla tenkou vrstvou tekutého grafitu a nechala vše pečlivě zaschnout. Do voskových forem jsem zavedla tenký měděný drátek z důvodu vodivosti.

Hlavní technikou této části práce je pokovování pomocí galvanoplastiky. Tuto metodu jsem zvolila z důvodu detailního vykreslení pokovovaného předmětu. Nechala jsem tedy porůst mědí vnitřní část formy.

Otisky jsem dále jen lehce opracovala a pozlatila plátkovým zlatem.

Prvotní hřích - jablko nakousnuté

- náušnice (příloha č.12)

Jablko nakousnuté odkazuje na část příběhu, kdy Eva pojedla toto zakázané ovoce.

Příprava i průběh výroby byl velmi podobný jako u jablka celého, které zmiňuji výše.

Z tenkého měděného plechu jsem vyřízla kruh, který jsem tepala a cizelovala pomocí dřevěné paličky. Vznikla tak jedna polovina koule (jedna polovina jablka).

Tu jsem rozdělila na dvě části a dále tvarovala. Výsledné tvary, které mají představovat slupky jablka jsem opracovala pomocí pilníků a frézek. Obě části jsem olemovala tenkým měděným drátem a zároveň jím i definovala pole, které je později vyskládané granáty a zároveň plynule přechází do háčku určeného k zavěšení. Dalším krokem bylo začištění a povrchová úprava, která je tvořena pomocí hrubého mosazného kartáče.

Do vyznačených polí jsem vyskládala granáty, které jsou uchyceny pomocí epoxidu. Posledním krokem bylo zlacení některých částí jablka (okrajové a dělicí části) plátkovým zlatem.

Fíkový list

- prsten/přívěsek na pas (příloha č.13)

V rámci přípravy jsem vytvořila skici tvarů fíkových listů. Následně jsem vybrala jeden hlavní obrys a přenesla jej na mosazný plech. Tento tvar jsem vyřízla lupénkovou pilkou. Dalším krokem bylo opakované žíhání a tvarování pomocí dřevěné paličky a různě tvarovaných kovadlinek.

Dále jsem opracovala všechny hrany a celý list olemovala tenkým mosazným drátkem. Na spodní část listu jsem umístila kovové trny, které později slouží k uchycení perel.

Ze silného mosazného drátu kulatého profilu jsem vyrobila prstenovou obroučku posazenou na kovové tyčince. Tuto část jsem opracovala a pomocí letování připájela k listu. Vše jsem začistila a pokračovala stejnou povrchovou úpravou jako u již zmíněného jablka.

Do obroučky jsem pomocí frézy vytvořila lůžka, do kterých jsem připájela tenké trny. Celý list jsem pozlatila plátkovým zlatem a zasadila perly na svá předem určená místa.

Meč

- objekt (příloha č.14)

Posledním symbolem, který jsem zpracovávala byl meč a v tomto příběhu symbolizuje vyhnání z ráje.

V prvním kroku vznikl nákres, u kterého jsem vycházela z historických výjevů mečů. Tyto meče měly čepel tvarovanou do „vln“. Velmi mě zaujal tento styl zobrazení hořícího meče, který se používal především na sochách. (Poznámka pod čarou.)

Tato část také vznikla ve spolupráci s řezbářem Jiřím Kobrem. Hlavními materiály jsou světlé lipové dřevo, perly a svlečená bílá hadí kůže.

Nákres meče jsem předala řezbáři, který mi pomohl vyrobiť dřevěný základ části sloužící k uchycení a čepele zvláště. Během výroby probíhaly konzultace. Dřevěný základ jsem si dále upravila pomocí pilníků a smirkového papíru.

Do úchytkové části jsem vybrousila lůžka určená pro perly. Ta sem později ještě navrtala drobným vrtákem. Tyto otvory pak slouží pro uchycení kovového nýtku, který drží perly v lůžku. Perly jsou zároveň poskládané do tvarů vycházejících z obrazců na hadí kůži.

Dalším krokem bylo potažení hadí kůží kolem rukojeti meče. Tu jsem upevnila pomocí zlatího mléka. Dále jsem přidala perly a uchytila je kovovými, měděnými nýtky do předem připravených lůžek.

V rámci výroby jsem řešila i možnost přidání kovových plátů do čepele meče, které by ještě více zobrazovaly plameny. Nicméně jsem se v průběhu výroby rozhodla od této myšlenky upustit a zvolila jsem jemnější variantu v podobě zlacených okrajů čepele plátkovým zlatem.

4.3 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

POUŽITÉ MATERIÁLY

Mosaz

Hustota: asi 8 300 kg/m³

Bod tání: 900 až 925 °C

„Mosaz se slitina mědi a zinku s obsahem zinku 5 až 45%. Má žlutou barvu a při leštění zlatě září. Má průměrné mechanické vlastnosti, ale skvěle se zpracovává, a proto z ní lze soustružením, lisováním nebo ražením vyrábět i velmi malé předměty. Snadno se pájí stříbrem. Velmi dobře se povrchově upravuje.“¹⁷

Mosaz jsem v této práci kombinovala s mědí. Spojovala jsem tyto dva kovy pomocí pájení.

Měď

Hustota: 8 800 až 9 250 kg/m³

Bod tání: 1 083 °C

„Měď je pravděpodobně prvním kovem, který člověk kdy používal. I když se přirozeně v čisté formě vyskytuje v zemské kůře, není jí příliš mnoho, a proto se dnes většinou vyrábí poměrně jednoduše ze sulfidických rud. Má hnědou až načervenalou barvu.“¹⁸

Tento materiál jsem zvolila k cizelování. Je to z důvodu velmi dobré kujnosti i tažnosti. Zároveň se ve velmi líbí i barva, která je růžová až červená a tvoří tak velkou část jablka.

Plátkové zlato

„Plátkové zlato, často označované jako listové zlato, se vyrábí pomocí speciálních technik, které umožňují vytvoření tenkých listů ze zlata.“¹⁹

Jde především o lisování, kdy se zlato roztáhne z 16 cm² na 196 cm².

Plátkové zlato je důležitou součástí mé práce. Znázorňuje záři i okázalost, která je obsažena ve výzdobě kostelů.

¹⁷ KULA, Daniel; TERNAUX, Elodie a HIRSINGER, Quentin. Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architektky a designéry. Praha: Happy Materials, c2012. ISBN 9-788-026-005-384.

¹⁸ KULA, Daniel; TERNAUX, Elodie a HIRSINGER, Quentin. Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architektky a designéry. Praha: Happy Materials, c2012. ISBN 9-788-026-005-384.

¹⁹ <https://www.re-art.cz/pozlacovani-2/jak-se-vyrabi-platkove-zlato/>

Perly

„ Perly jsou živočišné produkty, jež vnikají na základě vyměšovací činnosti některých měkkýšů, zvláště perlorodky mořské a sladkovodního velevruba rodu Margaritana. Vnikne-li nějaký cizí předmět (zrnko písku) do lastury, kde dráždí tělo měkkýše, vylučuje a obaluje zvíře tento cizí předmět jemnými vrstvičkami uhličitanu vápenatého s příměsí ústrojné bílkovité hmoty zvané konchiolín.“²⁰

V této práci jsem pracovala především s říčními perlami s původem v Japonsku. Konkrétně jde o uměle pěstované perly na farmách.

Lipové dřevo

Hustota: 550 až 750 kg/m³

„ Šedobíle zbarvené, poměrně pevné, měkké dřevo, stejnoměrně husté. Není příliš trvanlivé a musí se chránit zejména před červotočem. Po kvalitním vysušení se nebortí a málo sesychá. Dobře přijímá lepidlo, dobře se tónuje a moří. Využívané řezbáři, sochaři, pro výrobu modelování, výrobu forem, výrobu klavírních kláves a podobně.“²¹

Pro tento typ dřeva jsme se rozhodli hlavně z důvodu dobré opracovatelnosti. Dále i díky krásné světlé barvě a malému riziku sesychání. Tento materiál je použit v části Had a Meč.

Granát

„Granát je poměrně odolný minerál, a proto je častou složkou těžkých minerálů v sedimentech. Metamorfované horniny složené převážně z granátu se nazývají granátit (granátovec) a mohou být předmětem těžby, neboť granát nalézá uplatnění jako abrazivum. Číré granáty jsou hledanými drahokamy; u nás se těží tzv. český granát, což je krvavě červený pyrop, nalézáný v oblasti Českého středohoří.“²²

Granáty jsou jedním z hlavních materiálů, které byly použity při výrobě prstenu (jablka) a náušnic (nakousnutého jablka).

²⁰ TÁUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TÁUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knižnice (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

²¹ KULA, Daniel; TERNAUX, Elodie a HIRSINGER, Quentin. Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architektky a designéry. Praha: Happy Materials, c2012. ISBN 9-788-026-005-384.

²² <http://www.geology.cz/aplikace/encyklopedie/term.pl/term.pl?granat#>

TECHNIKY

Tepání - cizelování

„Cizelováním se rozumí modelování v plechu, tj. vypracovávání plastických tvarů tepáním, ze základní rovné nebo vyduté plochy, nebo opracovávání povrchu uměleckých předmětů odlitých z kovu. Cizelářské práce se objevují na špercích již od nejstarších dob v kulturách téměř všech národů.“²³

Tato technika byla použita převážně u jablka, náušnic a fíkového listu.

Pájení

„Pájení je v oboru zlatnickém a stříbrnickém jednou z nejdůležitějších prací. Pájením spojujeme více částí v jeden pevný celek roztaveným kovem, tzv. pájkou, která má nižší bod tání než spojovaný materiál.“²⁴

Ve své práci jsem používala k pájení pájku ze stříbra.

Pilování

„Pilováním odstraňujeme přebytečný materiál, vytváříme hladký povrch, uhlazenější a určitější tvar a dosáhneme správných rozměrů. Pilování spočívá v tom, že ostrá zrna pilníku vytrhávají drobné částičky pilovaného materiálu.“²⁵

Každá jednotlivá část mé práce byla opracována technikou pilování.

Řezbářství

„Zpracování dřeva je činností, kterou provozuje větší množství řemesel. Nejčastěji se setkáváme s tesaři, stolaři, truhláři a řezbáři, přičemž nejstarší zmínky máme o tesařství. Již v Bibli je toto povolání zmíněno.

Řezbáři vznikli specializací truhlářů na řezbářské práce, jež spočívají v odebrání hmoty, kterou je především dřevo.“²⁶

Řezbářství je použito v části mé práce s názvem Had a dále také v poslední části zobrazující vyhnání, kde jde o meč vyřezaný ze dřeva.

²³ TÁUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TÁUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knihnice (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

²⁴ TÁUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TÁUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knihnice (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

²⁵ TÁUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TÁUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knihnice (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

²⁶ Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta
ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÉ VĚDY HISTORICKÉ
Bakalářská práce: Sára Vávrová
Osobnost Aloise Petruše a umělecké řezbářství na Třebíčsku za 1. republiky
Praha 2014 Vedoucí práce: Doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc.

Pokovování - galvanoplastika

„ Při galvanickém pokovování, při němž probíhá elektrolyza, může se dosáhnout libovolně silných vrstev kovu nebo slitin.

Předmět, který má být pokoven, se zavěšuje jako katoda, tj. záporný pól, jako protipól, anoda, se zavěšuje buď deska z kovu, kterým pokovujeme, nebo inaktivní materiál, např. leštěná platina či nerezavějící ocel.“²⁷

V mém případě jsem použila jako hlavní materiál měď, kterou byla pokovována vosková forma. Jedná se o část práce znázorňující dotek (otisky prstů).

Zlacení plátkovým zlatem

„Pozlacení plátkovým zlatem je starobylá technika používaná k ozdobení povrchů z různých materiálů, jako je dřevo, kov, sklo nebo keramika, tím, že se na ně aplikují tenké plátky zlata. Tento proces se často používá v restaurování historických předmětů, uměleckých děl, rámců obrazů nebo soch.“²⁸

S touto technikou jsem pracovala v každé části mé práce. K uchycení zlatých plátků na předem připravený povrch jsem používala zlatící mléko.

²⁷ TÁUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TÁUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knižnice (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

²⁸ <https://www.re-art.cz/pozlacenovi/>

5. POPIS VÝSLEDNÉHO DÍLA A JEHO INSTALACE

5.1 popis výsledného díla

Eva v zahradě Eden. Tak zní název mé práce, která ukazuje příběh první ženy, prvotního hříchu i trestu.

Vytvořila jsem soubor šesti šperků/objektů. Každý znázorňuje důležitou část příběhu. Zároveň mohou sloužit i jako rekvizity, které můžeme použít v našich představách a necháme tak příběh první ženy znovu ožít. Já si tento příběh vždy představovala s nádechem baroka. S nádechem okázalosti, která pramenila z prostředí, kde jsem s Biblickými příběhy setkávala nejčastěji. Jde o kostely, které jsou v okolí místa, kde jsem vyrůstala. Pracovala jsem tedy s touto mojí prvotní představou, která je zakomponována v každém jednotlivém šperku i objektu.

První částí je Had. Vyroben je ze světlého lipového dřeva a je pokrytý svlečenou hadí kůží. Záhyby jeho těla kopíruje řádek perel. Had se svíjí kolem ženského krku a vzniká tak nákrčník. Jeho barvy jsou velmi světlé a přechází z krémové barvy dřeva do bělosti perel. Tyto barvy definují něco čistého. Proč jsou tedy použity u Hada, který je pošpiněn hříchem? Já osobně si myslím, že není tím čím se může zdát. Není tedy zlem, ale ani dobrem. Je něčím krásným, ale zároveň se stále svíjí kolem našeho krku. Je důležitým krokem k další etapě života prvních lidí.

(Příloha č. 15)

Dále pokračujeme Jablkem. Jeho barva je červená a přechází do zlaté. Jablko je duté a ukrývá uvnitř sebe rudé granáty, které zobrazují něco sladkého a lákají k ochutnání. Ukazují tedy počátek prvotního hříchu. Tato část je koncipována jako prsten. Tvarem krásně sedne do dlaně a na nás už je jen se podívat co skrývá uvnitř.

(Příloha č. 16)

Od jablka přecházíme ke chtiči, který jsem jsem zpracovala jako zlaté náprstky. Jde o zobrazení pocitu, který prostupuje naším tělem a cítíme ho až v konečcích prstů. Zároveň jde i ukázání momentu, kdy Eva poprvé uchopila jablko. V této části jsem použila otisky mých vlastních prstů. Esence Evy je totiž v každé z nás a její příběh nás stále provází.

(Příloha č. 17)

Eva okusila zakázané ovoce a učinila tak prvotní hřích. Tento moment popisují náušnicemi, které vycházejí z již zmíněného jablka. Jedná se přímo o jeho části, které jsou částečně pokryté rudými granáty. Jeho barva přechází z červené do zlaté a ukazují naše Jablko doslova „na kusy“.

(Příloha č. 18)

Když první lidé pojedli zakázané ovoce, uvědomili si svoji nahotu. Zastyděli se a své intimní partie překryli fíkovým listem. Tento list je transformován do prstenu, který je vytvořen tak, aby zakryl vše, co podle příběhu má být skryto. Zobrazuje tedy krátký moment, který je mezi prvotním hříchem a trestem. (Příloha č. 19)

Poslední částí je Meč, který symbolizuje vyhnání z Ráje. Zároveň jde o poslední část příběhu Evy v zahradě Eden. Meč je koncipován jako objekt. Je bělostný, pokrytý perlami a bílou hadí kůží. Tato kůže znázorňuje přesah mých vlastních představ. Konkrétně jde o myšlenku pokračujícího trestu pro Hada. (Příloha č. 20)

5.2 popis instalace díla

Instalace je pro mou závěrečnou práci velmi důležitá. S její pomocí bude tato práce ukazovat více rovin příběhu Evy a zároveň i poodkryje mé vlastní smýšlení.

Instalace vychází z mých skic a poznámek, které vznikaly v průběhu přípravy a výroby. Jde především o poznatky, objevy a souhrn mých vlastních myšlenek, které byly plné otázek.

Jak jsem zmiňovala již v úvodu, je pro mě důležité se ptát a hledat odpovědi. Proto jsou otázky také součástí této instalace. Pracuji zde zároveň i s myšlenkovou mapou, která byla postupem času doplňována. Ráda bych tímto otevřela prostor k diskuzi a možná i přinesla pár překvapujících zjištění pro pozorovatele.

POPIS

Práce bude umístěna na velké černé desce, která je ve svislé poloze. Každý jednotlivý šperk/ objekt má své vlastní uchycení v podobě kovových háčků, které vychází z desky. Kolem každého vznikne ručně psaný text v drobné formě. Tento text vychází z celé této práce. Konkrétně se jedná o přenesení myšlenkových map, otázek i faktů, které jsem nasbírala v průběhu tvorby. Tyto myšlenky procházejí celým textem mé práce. (Příloha č. 21)

6. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

6.1 knižní a periodická literatura

Bible - překlad 21. st

FINGERLAND, Jan. Hebrejky: biblické matky, démonky, královny i milenky. ISBN 978-80-908735-0-6.

PORTER, J. R. Ilustrovaný průvodce k Bibli. Přeložil Dušan ZBAVITEL. Bratislava: Perfekt, 1997. ISBN 80-8046-074-4.

VANČÁT, Jaroslav. Vývoj obrazivosti od objektu k interaktivitě: gnozeologické předpoklady analýzy obrazové stránky nových médií. Praha: Karolinum, 2009. ISBN 9788024616254.

SACKS, Jonathan a DIVECKÝ, Jan. O svobodě a náboženství: třicet šest zamyšlení rabína Sackse nad věčně živými tématy biblických příběhů. Vyd. 2. Praha: P3K, 2013. ISBN 978-80-87343-19-7.

TĀUBL, Karel; BRANIŠ, Antonín a KOMÁRKOVÁ-TĀUBLOVÁ, Zdenka. Zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Polytechnická knihovna (SNTL). Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1989. ISBN 80-03-00130-7.

KULA, Daniel; TERNAUX, Elodie a HIRSINGER, Quentin. Materiology: průvodce světem materiálů a technologií pro architektu a designéry. Praha: Happy Materials, c2012. ISBN 9-788-026-005-384.

FRANKL, Viktor Emil a LAPIDE, Pinchas. Bůh a člověk hledající smysl. Brno: Cesta, 2011. ISBN 978-80-7295-137-6.

ECO, Umberto (ed.). Dějiny krásy. Přeložil Gabriela CHALUPSKÁ. Praha: Argo, 2005. ISBN 80-7203-677-7.

ECO, Umberto (ed.). Dějiny ošklivosti. Praha: Argo, 2007. ISBN 978-80-7203-893-0.

KŘÍŽOVÁ, Alena. Šperk od antiky po současnost. Dějiny odívání. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2015. ISBN 978-80-7422-311-2.

BAUMANN, Gerlinde. Bible. Přeložil Jana BÍLKOVÁ. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-3912-0.

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Teologická fakulta: Katedra filosofie a religionistiky
Bakalářská práce: Zvíře jako symbol-Paradox hada
Vedoucí práce: PhDr. Vít Erban, Ph.D., Autor práce: Marie Holubová, Studijní obor: Filosofie a religionistika

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI, CYRILOMETODĚJSKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA Katedra systematické teologie

Studijní obor: Křesťanská výchova, autor: MUDr. Jiří Riedl

Sedm hlavních hříchů Diplomová práce, Vedoucí diplomové práce: ThLic. ICLic. Vladimír Filo

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta
ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÉ VĚDY HISTORICKÉ

Bakalářská práce: Sára Vávrová

Osobnost Aloise Petrusa a umělecké řezbářství na Třebíčsku za 1. republiky
Praha 2014 Vedoucí práce: Doc. PhDr. Jiří Šouša, CSc.

6.2 internetové zdroje

<https://www.re-art.cz/pozlacovani/>

<http://www.geology.cz/aplikace/encyklopedie/term.pl/term.pl?granat#>

<https://www.re-art.cz/pozlacovani-2/jak-se-vyrabi-platkove-zlato/?>

7. RESUMÉ

The aim of my work is to present and reminisce the story of Eva.

To break it down and show that it has many more levels than it may seem at first glance.

I would also like to show that although it is thousands of years old, it is still relevant today in its own way.

Throughout history, it has been interpreted in different ways and the story significantly shaped the way we view women.

With this work I would like to draw attention to the idea,

that nothing is as it appears at first glance.

It's important to listen, to ask questions, to think, and to seek our own answers.

This thesis consists of my own research and exploration, at the end of which I would like to share my findings and open a space for discussion.

Eve in the Garden of Eden—is the title of my work, which shows the story of the first woman, of original sin and punishment.

I created a set of six jewellery pieces/objects. Each depicts an important part of the story.

They can also serve as props that we can use in our imaginations to let the story of the first woman come alive again.

I've always imagined this story with a touch of the baroque and a touch of pageantry which stemmed from the setting where I encountered the Bible stories most often—in the churches near my hometown. So I worked with this initial idea of mine, which is embedded in every single piece of jewellery and object.

The first part is the Serpent. It is made of light lime wood and covered with stripped snake skin.

A row of pearls follows the folds of its body. The snake coils around the woman's neck to form a neckpiece.

Its colours are very bright and it goes from the cream colour of the wood to the whiteness of the pearls. These colours represent something pure. Why, then, are they used on the Serpent, who is defiled by sin? I personally think it is not how it may seem—it is not evil, but it is not good either. It is something beautiful, but at the same time, it is still writhing around our necks. It is an important step towards the next stage in the life of the first humans.

Next, we continue with the Apple. Its colour is red and turns to gold. The apple is hollow and hides red garnets inside, which represent something sweet and tempt you to taste it. They thus show the beginning of original sin. This part is designed as a ring. The shape fits beautifully in the palm of the hand and it's up to us to see what's inside.

From the apple we move on to lust, which I expressed as golden thimbles. It's a representation of a feeling that permeates our body and we feel it in our fingertips. At the same time, it is also about showing the moment when Eve first grasped the apple. In this part, I used my own fingerprints. The essence of Eve is in each of us and her story is always with us.

Eve tasted the forbidden fruit and thus committed the original sin. I describe this moment with the earrings that come from the aforementioned apple. These are the parts of it that are partially covered with red garnets. Its colour changes from red to gold and shows our Apple literally "in pieces".

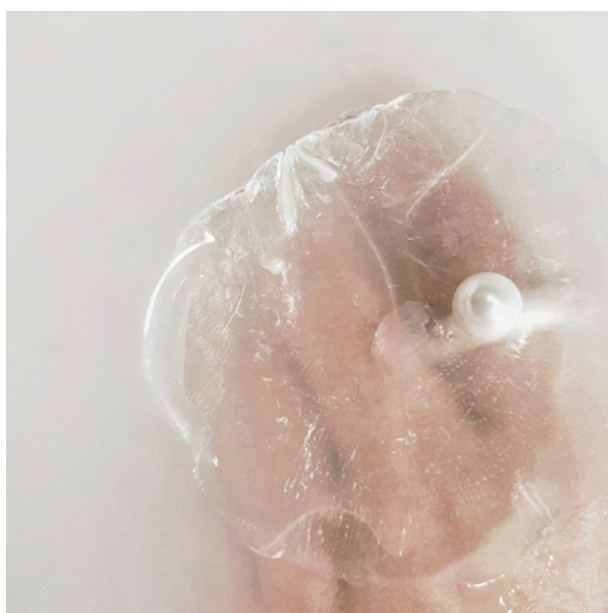
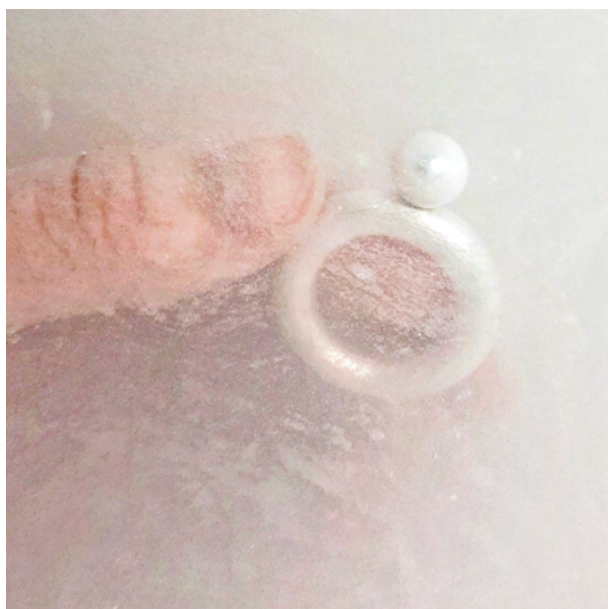
When the first humans ate the forbidden fruit, they became aware of their nakedness. They were embarrassed and covered their private parts with fig leaves. This leaf is transformed into a ring that is designed to cover everything that the story says should be hidden. So it shows the brief moment between the original sin and punishment.

The last part is the Sword, which symbolizes the expulsion from Paradise. It is also the last part of the story of Eve in the Garden of Eden. The sword is conceived as an object. It is white, covered in pearls and white snakeskin. This skin represents the transcendence of my own ideas. Specifically, the idea of continued punishment for the Serpent.

8. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1

- pečetní prsten
- foto: autor

Příloha č. 2

- Zakázané ovoce
- foto: autor

Příloha č. 3

- Modrá krev
- foto: autor

Příloha č. 4

- Pilule
- foto: autor

Příloha č. 5

- Le.chtivá
- foto: autor

Příloha č. 6

- Krásná práce: perníkářství
- foto: autor

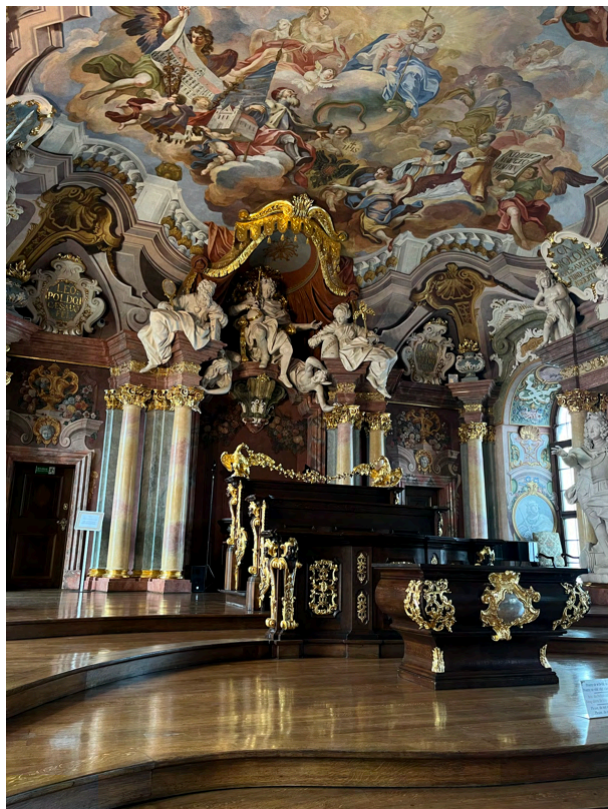
Příloha č. 7

- Komunikace
- foto: autor

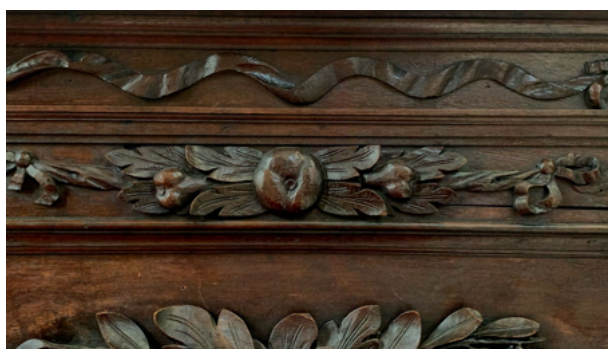

Příloha č. 8

- Aula Leopoldina, Wroclaw
- foto: autor

- Chrám sv. Mikuláše, Louny
- barokní oltář
- foto: autor

- Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Postoloprty
- foto: Ivana Petřivalská

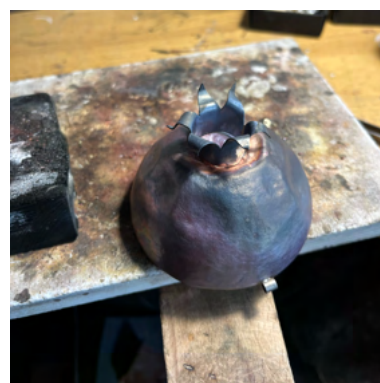
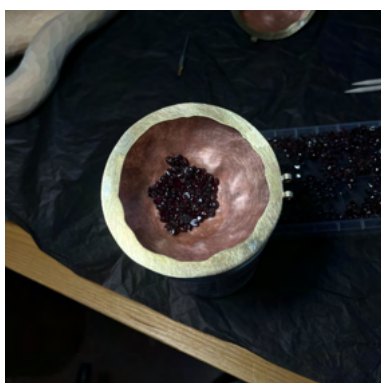
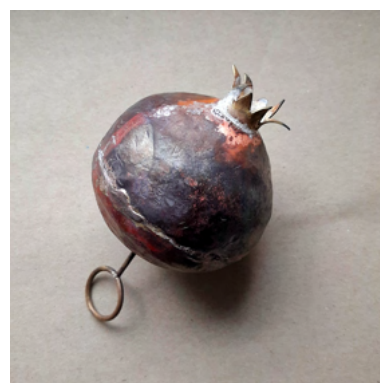
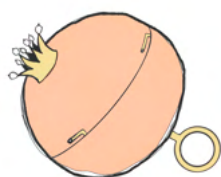
Příloha č. 9

- proces výroby: Had
- foto: autor

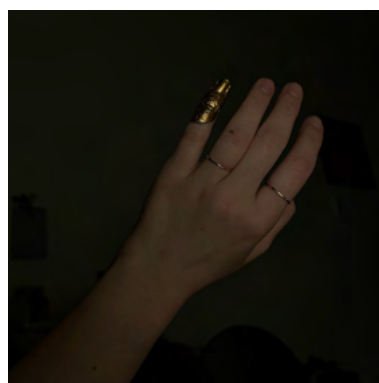
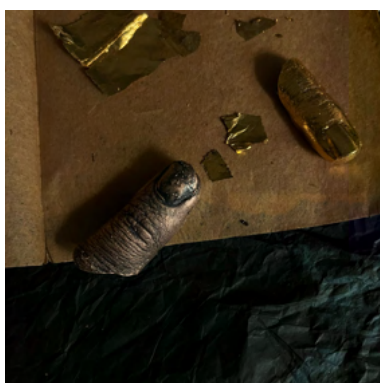
Příloha č. 10

- proces výroby: Jablko
- foto: autor

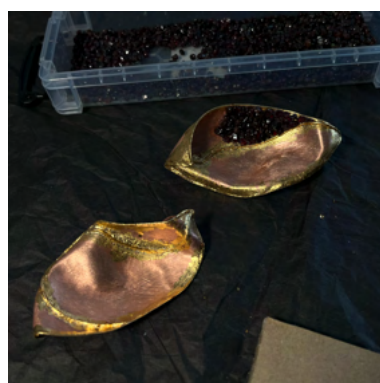
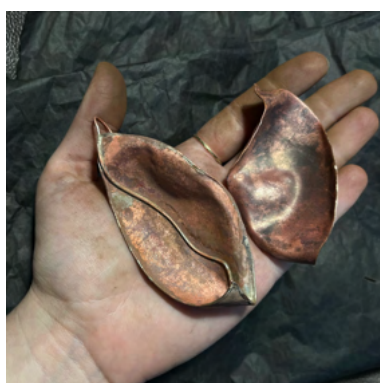
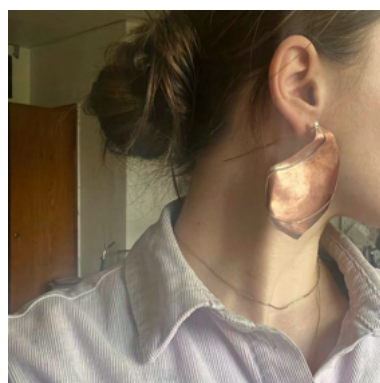
Příloha č. 11

- proces výroby: Chtíč
- foto: autor

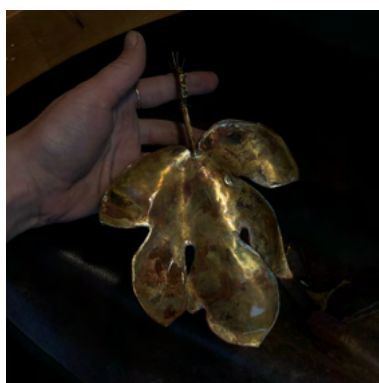
Příloha č. 12

- proces výroby: Prvotní hřích
- foto: autor

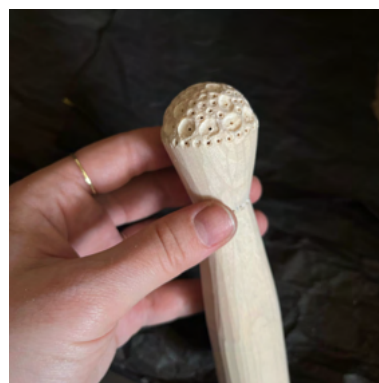
Příloha č. 13

- proces výroby: Fíkový list
- foto: autor

Příloha č. 14

- proces výroby: Vyhnání z Ráje
- foto: autor

Příloha č. 15

Had

foto: autor

Příloha č. 16

Jablko

foto: autor

Příloha č. 17

Chtič

foto: autor

Příloha č. 18

Prvotní hřích

foto: autor

Příloha č. 19

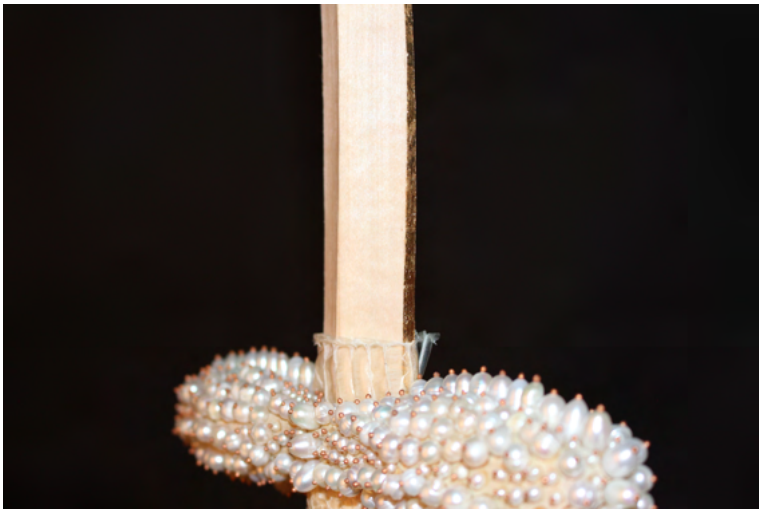
Fíkový list
foto: autor

Příloha č. 20

Vyhnání
foto: autor

Příloha č. 21

- ilustrativní náčrt instalace

